

VOORSTEL d VAN HET HOOFDBESTUUR.

I.

In het *Tijdschrift* van 5 Juni hebben de heeren BERDENIS VAN BERLEKOM en STOOP zich verzet tegen de bepaling in de ontworpen overeenkomst tusschen de Ned maatschappij tot bevordering der geneeskunst en die ter bevordering der pharmacie, waarbij voor de in ziekenfondsen verzekerden ook uit de deelnemende apothekers de vrije keuze verlangd wordt. De schrijvers meenen, dat het, op grond van economische en organisatorische voordeelen, voor de ziekenfondsen aanbeveling verdient zelf apotheken te exploiteeren en dus een of meer apothekers als ambtenaren aan te stellen.

Het mag zeker verwondering wekken, dat de schrijvers, die zich zoo krachtig voor de vrije artsenuitkeuze uitspreken, geen argumenten kunnen vinden voor de vrije apothekerskeuze. Wij stellen tegenover hun overtuiging de onze, dat het arbeidersbelang door beide evenzeer gediend is. Is het voor een ziekenfondslid niet van evenveel belang den apotheker zelf te kunnen kiezen, in wien hij meent vertrouwen te mogen stellen, als den arts? Zijn er verder voor hem geen voordeelen aan verbonden, een apotheek dicht bij zijn woning tot zijn beschikking te hebben? En voor den apothekersstand is het van groot belang geheel onafhankelijk het beroep te kunnen uitoefenen.

Dezelfde „economische en organisatorische voordeelen”, welke naar de meening van de heeren BERDENIS VAN BERLEKOM en STOOP pleiten voor de oprichting van eigen apotheken, zouden evenzeer gezien kunnen worden in het aanstellen van vaste artsen als ambtenaren van het ziekenfonds. Wij zien in beide een verderfelijken toestand, omdat dan de ziekenfondsdirecties in meer of mindere mate medezeggenschap zouden hebben in de wijze, waarop hun apotheken geëxploiteerd worden, of waarop hun artsen de ziekenfondsleden behandelen.

Van de economische voordeelen zijn de schrijvers blijkbaar niet geheel op de hoogte. Uit de verslagen van het ziekenfonds van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen en van de Volharding te 's-Gravenhage, die resp. 3 en 2 apotheken bezitten, blijkt, dat de gemiddelde kosten voor de pharmaceutische hulp per lid ruim f 3.— bedragen, terwijl de ondervinding aan diezelfde Maatschappij tot Nut van 't Algemeen heeft geleerd, dat overeenkomsten met particuliere apothekers voordeliger zijn dan de exploitatie der eigen apotheek (zie jaarverslag 1914 dier maatschappij).

Of het de bedoeling der algemeene vergadering te Leiden geweest is, de geneeskundige voorziening langs den weg der overeenkomsten al dan niet in de derde plaats te laten komen, kunnen wij niet beoordeelen. Wij kunnen alleen verklaren, dat een samenwerking met onze Maatschappij alleen mogelijk is op den grondslag der vrije apothekerskeuze. Wij zijn overtuigd, dat hiermede, tegelijk met het belang der apothekers, ook het arbeidersbelang gediend wordt, en allerminst het laatste aan het eerste wordt opgeofferd. De schrijvers willen zich hierbij nederleggen, als dit hun in een strijd tusschen artsen en apothekers zou worden opgedrongen. Het komt ons beter voor zulk een strijd te voorkomen en te trachten vooraf tot overeenstemming te geraken. Wanneer de beide maatschappijen een goede samenwerking op prijs stellen, dan zal de arts met evenveel sympathie behooren mede te werken, om te trachten datgene, wat de apothekers in het belang van de onafhankelijkheid van hun stand noodig achten, te bereiken, als omgekeerd de apotheker met alle kracht zal medewerken aan alles, wat voor een onafhankelijken geneeskundigen stand noodzakelijk geacht wordt.

*Het dagelijksch bestuur van de Ned. maatschappij
ter bevordering der pharmacie,*

J. J. HOFMAN, voorzitter.

Dr. J. F. SUYVER, secretaris.